

Zgodnie z tradycją katolicką woda święcona jest sakramentalium. Czym są sakramentalia? Jak mówi nam Katechizm Kościoła Katolickiego, są to przedmioty lub czynności, które poprzez modlitwę Kościoła wskazują na dobra duchowe i uświęcają codzienne życie osoby wierzącej, przygotowując ją do głębszego przyjęcia i przeżywania konkretnego sakramentu.

Woda święcona, pobłogosławiona przez biskupa, prezbitera lub diakona, jest tradycją istniejącą w historii chrześcijaństwa od II wieku. W Starym Testamencie woda święcona ma moc oczyszczającą, a w Nowym Testamencie – uświęcającą, związaną z chrztem Jezusa w wodach Jordanu.

Podczas Świętego Triduum Paschalnego, a dokładniej w Wielką Sobotę, błogosławi się wodę do chrztu, i wierni mogą zabrać ją do domu i korzystać z niej, czyniąc znak krzyża, uprzednio zanurzając w niej palce, a także spożywając ją w ciągu dnia, najpierw czyniąc znak krzyża. Ponadto wierzący może w ciągu całego roku prosić kapłana o poświęcenie wody do własnego użytku w domu. W naszych katolickich świątyniach taka woda stoi przed wejściem do kościoła w specjalnych kropielnicach, aby wchodząc, każdy mógł uczynić znak krzyża, uprzednio zanurzając w niej palce. Jest to symbol własnego chrztu, który otrzymaliśmy od Boga.

Woda święcona jest używana do sakramentu chrztu, pobłogosławienia potraw na stole wielkanocnym i opłatku na stole wigilijnym, pobłogosławienia kadzidła i kredy w święto Objawienia Pańskiego, pobłogosławienia palm wielkanocnych, ziół w święto Matki Bożej Zielnej i świec gromnicznych w święto Matki Bożej Gromnicznej, pobłogosławienia obrazów, przedmiotów religijnych, a także podczas ślubu dla pobłogosławienia obrączek. Jest używana podczas egzorcyzmów i pobłogosławienia pomieszczeń w domu lub innych miejscach. Widzimy więc jak czczona jest woda święcona w naszym codziennym życiu religijnym.

Jeśli woda stoi przez długi czas, może uzyskać niepożądany osad lub zepsuć się i mieć nieprzyjemny zapach. Taką wodę święconą należy wylać do godnego miejsca – może to być ogród warzywny lub doniczka z kwiatami. Nie można wylać ją do zlewu. Każdą pobłogosławioną rzecz należy traktować z szacunkiem.